

**TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 Zagreb**

Poslovni broj: **48. St-2814/18**

Stečajni dužnik: **Stečajna masa RUBERG d.o.o.**

Stečajni vjerovnik: **HRVOJE RENDULIĆ**, iz Zagreba, Vojmila Rabadana 68E,
OIB:69057015551
kojeg zastupa Alan Muraj, odvjetnik iz Zagreba

**ŽALBA
stečajnog vjerovnika**

I. Dana 22.04.2021. godine sud je donio Rješenje kojim je:

- točkom I. odbio prijedlog stečajnog vjerovnika Hrvoja Rendulić o razrješenju stečajnog upravitelja Berislava Maksimović i imenovanje nove stečajne upraviteljice Ane Marie Kellegher,
- točkom II. odbio je prijedlog stečajnog vjerovnika Hrvoja Rendulić radi donošenja dopunskog rješenja u odnosu na ispravak tablice,
- točkom III. odbio prijedlog stečajnog vjerovnika kojim se privremeno zabranjuje pravna radnja prodaje nekretnina dužnika
- točkom IV. odbacio je prijedlog stečajnog upravitelja Berislava Maksimović radi davanja suglasnosti suda za predaju Obrasca zahtjeva za prodaju nekretnina pred FINA-om

II. Protiv točke I, II. I III. Predmetnog rješenja jedini stečajni vjerovnik Hrvoje Rendulić podnosi ovu žalbu zbog:

- povrede odredaba Stečajnog zakona,
- bitne povrede odredaba parničnog postupka.

III. Uvodna utanačenja u pogledu utvrđenja postojanja stečajnog vjerovnika Hrvoja Rendulić

U ovome postupku sud je dana 31.03.2021. godine donio Rješenje kojim je ispravio tablice u drugom isplatnom redu na način da je sve vjerovnike zamijenio sa Hrvojem Rendulić, iz čega proizlazi da je Hrvoju Rendulić Sudskom odlukom priznato 100% glasova skupštine vjerovnika.

Dakle, sud je dana 31.03.2021. godine priznao pravni status Hrvoja Rendulić kao jedinog vjerovnika.

Međutim, u pobijanoj odluci od dana 22.04.2021. godine sud u obrazloženju odluke navodi kako je Hrvoje Rendulić došao do pravnog statusa vjerovnika protuzakonito kršenjem odredbe čl.3.st.3. ZPP-a i to na način da je prenosio cesijom tražbine na sebe s ciljem sprečavanje prodaje nekretnine. Sud smatra da tako nešto nije predviđeno odredbama SZ-a, a da je to činio raspolaganjima predmetima iz stečajne mase i da je takvo raspolaganje stranaka u postupku bez pravnog učinka i da sud neće uvažiti takva raspolaganja.

Stoga se postavlja opravdano pitanje > *Zašto je sud donio rješenje dana 31.03.2021. godine kojim je priznao pravni status vjerovnika Hrvoju Rendulić ako isti smatra da je do pravnog statusa vjerovnika došao protuzakonito????*

Kako je već naveo sam sud u pobijanom rješenju od dana 22.04.2021. godine:

"Sud ne smije uvažiti protuzakonita raspolaganja stranaka."

pa ako je Hrvoje Rendulić došao do pravnog statusa vjerovnika protuzakonito, onda mu takav status niti smije priznati.

Međutim, ovdje se ne radi o protuzakonitim radnjama Hrvoja Rendulić, nego protuzakonitim radnjama suda.

Tri su važne činjenice koje sud posve pogrešno podvodi pod protuzakonite radnje Hrvoja Rendulić, radi stjecanja pravnog statusa vjerovnika, a zapravo se radi o zakonitim i dopuštenim radnjama u stečajnom postupku.

1. Otuđenje tražbine

Suprotno utvrđenju suda kako otuđenje tražbine nije dopušteno u stečajnom postupku nakon otvaranja stečajnog postupka (vidi str. 7. pasus 15.), isto je izrijeком dopušteno u odredbi čl.146. SZ-a.

Otuđenje tražbine

Članak 146.

(1) Ako stečajni vjerovnik nakon otvaranja stečajnoga postupka otuđi svoju tražbinu koju nije prijavio u tom postupku, stjecatelj tražbine može u stečajnom postupku imati samo ona prava koja bi mogao imati i njegov prednik, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako stečajni vjerovnik otuđi svoju tražbinu koju je prijavio u stečajnom postupku, njezin stjecatelj stupa u pravni položaj svoga prednika, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Prijenos tražbine iz stavka 2. ovoga članka može se dokazivati u stečajnom postupku samo javnom ili javno ovjervljenom ispravom ili izjavom stečajnoga vjerovnika danom pred sudom.

Hrvoje Rendulić je preuzeo sve tražbine svih vjerovnika, sve je isplatio i isto dokazao Javno ovjervljenim ispravama i Izjavama pred sudom bivših stečajnih vjerovnika.

Dakle, u pogledu stjecanja statusa vjerovnika otuđenjem tražbine, isto je posve zakonito, pa sud pogrešno primjenjuje SZ kada utvrđuje da je Hrvoje Rendulić protuzakonito otuđio, odnosno preuzeo tražbine.

2. Raspolaganjem predmetima iz stečajne mase

Sud tvrdi da je Hrvoje Rendulić postao stečajni vjerovnik na način da je raspolagao predmetima iz stečajne mase, i da to nije dopušteno (vidi str. 7. pasus 20.) U odredbi čl.161. SZ-a piše:

Raspolaganja dužnika nakon otvaranja stečajnoga postupka

Članak 161.

Raspolaganja prijašnjih osoba ovlaštenih za zastupanje dužnika po zakonu, odnosno dužnika pojedinca nakon otvaranja stečajnoga postupka predmetima iz stečajne mase bez pravnoga su učinka, osim onih raspolaganja za koja vrijede opća pravila o zaštiti povjerenja u javne knjige. Drugoj strani vratit će se njezina protučinidba iz stečajne mase ako je njome povećana vrijednost stečajne mase.

Obrazloženje suda da je Hrvoje Rendulić raspolagao predmetima iz stečajne mase posve je neutemeljeno jer Hrvoje Rendulić niti u jednom trenutku nije raspolagao predmetima iz stečajne mase, nego je tražbine vjerovnika podmirio svojim privatnim novcem. Privatna imovina Hrvoja Rendulić nikako ne može biti imovina stečajne mase.

Stoji tvrdnja suda da sukladno čl.89. SZ-a samo stečajni upravitelj može pripremiti isplatu vjerovnika i nakon odobrenja izvršiti uplatu (vidi str.7. Pasus 19.), međutim sud ju pogrešno primjenjuje jer se ista odnosi na raspolaganje imovinom stečajnog dužnika radi isplate vjerovnika, a ne raspolaganjem privatnim novcem.

Stečajni upravitelj ne može određivati vjerovnicima i trećima kako će postupati sa svojom imovinom, već samo kako će se postupati sa imovinom stečajnog dužnika.

Upravo zbog toga što Hrvoje Rendulić NIKADA NIJE RASPOLAGAO SA IMOVINOM STEČAJNOG DUŽNIKA nije postupio protuzakonito kada je otuđio tražbine.

3. Pravni interes da do prodaje nekretnine ne dođe

Sud smatra kako je protuzakonito imati interes da se nekretnina u stečajnom postupku ne proda. Sud ne precizira koja to točno odredba SZ-a određuje. Takvo stajalište suda je posve pogrešno i proizlazi iz pogrešno stava suda o nepostojanju legitimnog pravnog interesa.

Hrvoje Rendulić ima i moralni i legitiman pravni interes da se nekretnina ne proda.

Naime, Stečajna masa Ruberg jest dužnik, ali nije SM Ruberg stjecala nekretninu i otplaćivala kredit za i stjecanje iste, nego Hrvoje Rendulić pa on jedini zna koliko ta nekretnina truda zapravo vrijedi i koliko je muke i rada trebalo da se ista stekne. To je moralni interes da se nekretnina ne proda.

S druge strane legitimni pravni interes da se nekretnina **ne proda** proizlazi iz odredbe čl.285. SZ-a:

Višak pri završnoj diobi

Članak 285.

Ako se pri završnoj diobi mogu u punom iznosu namiriti tražbine svih stečajnih vjerovnika, stečajni upravitelj će preostali višak predati dužniku pojedincu. Ako je dužnik pravna osoba, stečajni upravitelj će svakoj osobi koja ima udjela u dužniku dati onaj dio viška na koji bi imala pravo u slučaju likvidacije izvan stečajnoga postupka.

Obzirom da je Hrvoje Rendulić osim što je jedini vjerovnik je i jedini osnivač društva, a po čl.285. SZ-a višak nakon diobe ide upravo njemu, Hrvoje Rendulić ima legitiman pravni interes utemeljen na čl.285. SZ-a da mu ostane što više imovine društva nakon isplate svih vjerovnika. Ako Hrvoje Rendulić ima legitiman interes da mu nakon namirenja svih vjerovnika ostane što više, onda ima i legitiman interes odlučiti da mu je najbolji put namirenja svih vjerovnika isplatom svih a ne prodajom nekretnine.

Dakle, sud posve pogrešno zaključuje kako je protuzakonito imati interes da se nekretnina ne proda, a u konkretnom slučaju pravni interes proizlazi iz čl.285. SZ-a koji sud ne primjenjuje.

4. Zaključak o pravnom statusu vjerovnika

Obrazloženje pobijanog rješenja od dana 22.04.2021. godine posve je proturječno jer iz jednog dijela obrazloženja rješenja proizlazi da sud priznaje pravni status vjerovnika Hrvoju Rendulić, dok iz drugog dijela obrazloženja rješenja proizlazi da sud ne priznaje pravni status vjerovnika Hrvoju Rendulić jer je navodno do istog došao protuzakonito.

Obzirom da:

1. je sud sam donio rješenje o priznanju statusa vjerovnika Hrvoju Rendulić
2. je otuđenje tražbine dopušteno u SZ-a
3. Hrvoje Rendulić nije raspolagao predmetima iz stečajne mase da dobije status vjerovnika
4. Hrvoje Rendulić ima legitimni pravni interes da se nekretnina ne proda

sasvim je izvjesno da je Hrvoje Rendulić posve zakonito stekao status jedinog vjerovnika.

Stoga je rješenje proturječno samo sebi i rješenju suda od dana 31.03.2021. godine, a pogrešno je primijenjen i SZ na način stjecanja statusa vjerovnika.

Ako Hrvoje Rendulić nije vjerovnik u ovome predmetu, tko je?

Ima li onda uopće vjerovnika?

IV.1. U pogledu mogućnosti suda da odbije prijedlog za razrješenje stečajnog upravitelja

Sud protuzakonito odbija poštovati volju skupštine vjerovnika radi razrješenja stečajnog upravitelja.

Naime, na ročištu dana 09.03.2021. godine skupština vjerovnika nije prihvatila izvješće stečajnog upravitelja i zatražila je da se stečajni upravitelj razriješi dužnosti. Podneskom od dana 22.03.2021. godine skupština društva je tražila imenovanje nove stečajne upraviteljice Ana Marije Kellegher. Kroz ove dvije radnje skupština vjerovnika je jasno iskazala nezadovoljstvo radom stečajnog upravitelja Berislava Maksimović i potrebom da se isti razriješi dužnosti.

Da bi netko prestao biti stečajni upravitelj, sud mora prvo donijeti odluku o razrješenju istoga.

Prema stajalištu sudske prakse Visokog trgovačkog suda izraženog u rješenju Pž-1299/14 pravo skupštine vjerovnika da traži razrješenje starog i imenuje novog stečajnog upravitelja nije uvjetovano nikakvim razlozima, pa sud ne može odbiti razriješiti stečajnog upravitelja obrazlažući zašto odbija isto to učiniti.

D o k a z : rješenje Pž-1299/14

Obzirom da je skupština društva na ročištu dana 09.03.2021. godine jasno izrazila svoje stajalište da SE STEČAJNI UPRAVITELJ RAZRIJEŠI, sud nije mogao ne razriješiti istoga dužnosti te je odluku o razrješenju morao donijeti odmah.

Sud nema mogućnosti ne razriješiti stečajnog upravitelja ako to traži skupština društva, već samo može konstatirati da ge ne razrješuje zbog grubih povreda već zato što je to tražila skupština društva.

Dakle, sud može samo odbiti razloge za razrješenje (nije gruba povreda), ali NE MOŽE ODBITI RAZRJEŠENJE stečajnog upravitelja ako to traži skupština društva.

Naime, temeljem čl.87.st.1. SZ-a skupština vjerovnika uvijek može na ročištu izabrati drugog stečajnog upravitelja, a temeljem čl.87.st.4. SZ-a Sud nije ovlašten odbiti imenovanje novog stečajnog upravitelja ako to traži skupština društva.

Da bi se ispoštovala ova odredba o pravu skupštine društva da imenuje novog stečajnog upravitelja, prvo se mora donijeti odluka o razrješenju starog stečajnog upravitelja. Bez odluke o razrješenju starog stečajnog upravitelja skupština društva ne može iskoristiti svoje pravo da imenuje novog stečajnog upravitelja, pa je sud odbijanjem razrješenja stečajnog upravitelja onemogućio pravo vjerovnicima da imenuju novog stečajnog upravitelja.

Odbijanjem razrješenja stečajnog upravitelja sud je povrijedio volju skupštine društva da se stečajni upravitelj razriješi sa dužnosti, dakle Sam sud postupa protivno volje skupštine vjerovnika.

Ukazuje se Visokom trgovačkom suda da prvostupanjski sud Hrvoju Rendulić kao stečajnom vjerovniku ne daje mogućnosti da sazivanjem skupštine društva donosi odluke i ostvaruju svoja zakonska prava. Naime, od otuđenja svih tražbina i dobivanja statusa jedinog vjerovnika **Hrvoje Rendulić predložio je sazivanje skupštine 4 puta i prvostupanjski sud NIKADA nije sazvao skupštinu društva na prijedlog Hrvoja Rendulić.** Prijedlog za sazivanje skupštine društva Hrvoje Rendulić predložio je dana:

- 06.03.2020. godine,
- 27.05.2020. godine,
- 07.09.2020. godine,
- 22.03.2021. godine.

Nikada do sada sud nije sazvao skupštinu društva na prijedlog 100% vjerovnika, već samo na prijedlog stečajnog upravitelja.

Dakle, u više od godinu dana sud protuzakonito onemogućava jedinom vjerovniku da donosi odluke na skupštini društva.

Na taj način prvostupanjski sud protuzakonito onemogućuje da skupština društva odlučuje o donošenju svih odluka, a u to naravno spada i odluka o razrješenju stečajnog upravitelja i imenovanju novog stečajnog upravitelja.

Prema tome kada sud ne dozvoljava da skupština društva saziva ročište za donošenje odluka, jedini stečajni vjerovnik niti nema druge mogućnosti nego iskazivati svoju volju podnescima, pa je tako volja za imenovanjem novog stečajnog upravitelja jasno iskazana podneskom od dana 22.03.2021. godine.

Ako sud smatra da ne može imenovati Ana Mariu Kellegher na temelju podneska skupštine društva kojim se traži njeno imenovanje stečajnom upraviteljicom, upravo tada je sud trebao primijeniti odredbu čl.91.st.8. i imenovati drugog stečajnog upravitelja, do prvog ročišta na kojem će skupština imenovati Anu Mariu Kellegher za stečajnu upraviteljicu.

Stoga je prvostupanjski sud pogrešno primijenio SZ kada je odbio razriješiti stečajnog upravitelja.

Međutim, obzirom da je skupština društva samo Hrvoje Rendulić, ukazuje se nesvrishodnim imenovati novog stečajnog upravitelja samo do prvog sljedećeg ročišta jer je skupština društva jasno iskazala svoj stav da želi Anu Mariju Kellegher za stečajnu upraviteljicu, pa je primjenom načela ekonomičnosti postupka sud trebao istu odmah i imenovati stečajnom upraviteljicom.

IV.2. U pogledu razloga za odbijanje prijedloga za razrješenje

Sud smatra da nemaju smisla navodi stečajnog vjerovnika da je stečajni upravitelj postupao protiv interesa stečajnih vjerovnika i da je postupao prijekovno i samo i jedino u interesu da ostvari neprimjerno visoku nagradu.

Što je pravni interes skupštine vjerovnika ne određuje sud nego sama skupština vjerovnika, pa si sud uzima za pravo da Sam određuje interes skupštine vjerovnika što bi mogao biti relikv nekih prošlih vremena, ali ne suvremenih ekonomskih demokratskih društava.

Interes Hrvoja Rendulić kao vjerovnika jasno je iskazan više puta:

- da za relativno malo potraživanje vjerovnika od cca 20.000,00 kn ne ostane bez nekretnine vrijedne minimalno 600.000,00 kn umanjene za enormno visoku nagradu stečajnom upravitelju od cca 100.000,00 kn (nekretnina se može prodati za 1 kn);
- potencijalno oštećenje Hrvoja Rendulić je cca 700.000,00 kn zbog duga od 20.000,00 kn koji je u cijelosti namiren

S druge strane interes stečajnog upravitelja Maksimović prilično je jasan iz njegovog upornog inzistiranja da se nekretnina proda protivno interesima skupštine vjerovnika:

- da spriječi namirenje vjerovnika bez prodaje nekretnine jer samo prodajom nekretnine smatra da zadržava pravo na nagradu od cca 100.000,00 kn (protupravno je i to, ali o tome kasnije u žalbi).

Svaki razuman čovjek s imalo morala, pomogao bi Hrvoju Rendulić da za relativno male novce ne izgubi tako velike novce. Ali ne i Berislav Maksimović. Pema mišljenju skupštine društva vjerovnika, radi se o izrazito pohlepnoj osobi koja nije spremna odvagati razmjernost svoje nagrade sa razmjernošću gubitaka stečajnog vjerovnika. Berislav Maksimović apsolutno sve je učinio što je bilo u njegovoj moći da spriječi namirenje vjerovnika od strane Hrvoje Rendulić samo i isključivo radi stjecanja nagrade (a pogrešno tumači Uredbu po kojoj mu se dodjeljuje nagrada, naravno sebi u korist).

Berislav Maksimović pada na testu razmjernosti kao suvremenom demokratskom principu modernog vođenja postupka u skladu s Direktivama EU, i skupština vjerovnika s izrazitom odbojnošću prema Berislavu Maksimović odbija da joj takva osoba i dalje vodi stečajni postupak.

Takva osoba po mišljenju stečajnog vjerovnika ne zasluđuje biti stečajni upravitelj, ne samo u ovome postupku već općenito, jer pretpostavlja svoje osobne nagrade interesima stečajnih vjerovnika.

Stoga skupština društva i ovim putem jasno iskazuje svoju volju kako ista ne bi mogla biti ostati nepoznata i Sudu i Berislavu Maksimović:

- **interes skupštine društva nije da se nekretnina proda**
- **skupština društva izričito se protivi prodaji predmetne nekretnine**

- **interes skupštine društva je hitno razrješenje stečajnog upravitelja Maksimović kao osobe koje je izgubila svako povjerenje skupštine vjerovnika**

Svako postupanje suda i stečajnog upravitelja protivno interesima skupštine društva uzrokuje materijalnu štetu vjerovnicima.

Prema tome stav suda kako upravo Sud zna što je interes skupštine vjerovnika je posve nezakonit, jer se stečajni postupak ne vodi u interesu suda nego u interesu vjerovnika.

Ako skupština vjerovnika iskaže da im stečajni upravitelj nanosi štetu i traži novog stečajnog upravitelja, od kuda sudu pravo da takav stav skupštine društva ne poštuje?

Sud citira obveze stečajnog upravitelja iz čl.89. SZ-a i ne vidi niti jednu povredu stečajnog upravitelja Maksimović. Skupština vjerovnika ih vidi više:

1. povreda savjesnog postupanja jer svoj interes pretpostavlja interesu skupštine društva (Čl.91.st.1. SZ)
2. poduzimanje pravnih radnji iz kojih će nastati materijalna šteta Hrvoju Rendulić (prodaja nekretnine)(Čl.89.st.1.t.5. SZ-a), potencijali gubitak od cca 700.000,00 kn
3. poduzimanje radnje kojim je sadašnji stečajni vjerovnik izgubio razlučno pravo na način da je brisao razlučno pravo u zemljišnim knjigama (čl.89.st.1.t.5. SZ-a)
4. odbijanje pripremanja isplate vjerovnika, štoviše totalna opstrukcija da do isplate izvornim stečajnim vjerovnicima uopće dođe (prijetnje Gradu Zagreb da vrati primljeni iznos tražbine) (čl.89.st.1.t.10.)

Stoga, razlozi za razrješenje sigurno postoje, postupanje protivno interesima vjerovnika je očito, pitanje je samo želi li se to vidjeti ili ne želi.

Sud stoga pogrešno primjenjuje SZ jer ove radnje koje je opisala skupština vjerovnika kao štetne radnje za skupštinu nije podveo pod odgovarajuće norme SZ-a iz čl.89.

V. U pogledu odbijanja suda da donese dopunsko rješenje o ispravku tablice

1. Viši isplatni red

U pogledu odluke suda o odbijanju ispravka tablice u pogledu bivšeg stečajnog vjerovnika HEP Elektra na način da se umanju iznos sa 13.007,21 kn na 4.497,41 kn jedini vjerovnik ističe da nema posebni pravni interes da inzistira na istome, obzirom da ima jednak broj glasova na skupštini neovisno o visini tog potraživanja, pa odluku prepušta prvostupanjskom sudu.

2. Razlučno pravo

U pogledu zahtjeva da se prizna razlučno pravo sud smatra da nema uvjeta za isto obzirom da je razlučno pravo brisano iz zk.

Brisanje razlučnog prava inicirao je upravo sporni stečajni upravitelj Maksimović. Međutim, po zakonu isto nije moglo biti brisano u zk, niti prestati postojati kao razlučno pravo u ovome stečajnom postupku.

Naime, na temelju Izjave pred ovim sudom Grad Zagreb je otuđio razlučno pravo u ime i za korist Hrvoja Rendulić.

Dakle, nije bilo uvjeta za brisanje razlučnog prava nego je umjesto Grada Zagreb kao razlučni vjerovnik trebao stupiti Hrvoje Rendulić, te je Samo i Jedino Hrvoje Rendulić bio ovlašten izdati brisovno očitovanje.

Stoga je brisanje razlučnog prava u zk nezakonito, a za to mora odgovarati upravo stečajni upravitelj.

Stoga je radnjom brisanja založnog prava u zk upravo najviše oštećen jedini vjerovnik Hrvoja Rendulić, te je tim više upravo radnja brisanja tog prava u zk zapravo i samo po sebi razlog za razrješenje stečajnog upravitelja.

VI. U pogledu odbijanja suda da odredi privremenu zabranu radnje

Skupština društva jasno je iskazala volju da se nekretnina koja je predmet ovog postupka ne proda.

Stečajni upravitelj jasno je iskazao volju da se nekretnina proda prod svaku cijenu.

Očito jest da postoji sukob interesa između jedinog stečajnog vjerovnika i stečajnog upravitelja.

U stečajnom postupku volja skupštine vjerovnika ima prednost pred voljom stečajnog upravitelja. Upravo zato stečajni upravitelj se razrješava ako postoji nezadovoljstvo skupštine vjerovnika, a ne i obratno.

Kako je sud odbio razriješiti stečajnog upravitelja, a isti ne poštuje volju skupštine društva da se obustavi prodaja nekretnine, očito jest da stečajni upravitelj ima namjeru postupati protivno interesima skupštine društva i namjerno oštetiti vjerovnike koji su ujedno i osobe kojima ide višak pri diobi.

Upravo zbog činjenice da :

- 1. sud nije razriješio stečajnog upravitelja na zahtjev skupštine društva**
- 2. stečajni upravitelj postupa protiv izričite volje jedinog vjerovnika**

Sud je imao dužnost zaštititi volju vjerovnika i donijeti odluku o privremenoj zabrani prodaje do odluke skupštine društva na ročištu.

Obzirom da to nije učinio, a nekretnina se proda, upravo će se odgovornost nastanka štete vjerovnicima prebaciti sa stečajnog upravitelja na sud. A šteta će definitivno

nastati. Jedini način sprečavanja štete je privremena zabrana prodaje kao poštovanje volje skupštine vjerovnika.

Stoga je sud protuzakonito odbio poštivati volju skupštine vjerovnika.

VII. U pogledu nagrade stečajnom upravitelju

Stečajni upravitelj potpuno pogrešno smatra kako ima pravno na nagradu u visini unovčenja stečajne mase sukladno čl.7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (dalje: Uredba), pa se posve nezakonito nada nagradi u iznosu od cca 100.000,00 kn.

Naime, Uredba ima posebne odredbe za nagradu u naknadnoj diobi i stečajnim postupkom na imovinom pravne osobe koja je prestala postojati, koja je sadržana u čl.13. Uredbe u kojoj piše:

Naknadna dioba i stečajni postupak nad imovinom pravne osobe koja je prestala postojati

Članak 13.

(1) Ako se stečajni postupak nastavlja radi naknadne diobe ili se provodi nad imovinom pravne osobe koja je prestala postojati, stečajnom upravitelju, nagrada, dodatna nagrada i posebna nagrada, određuju se prema odredbama ove Uredbe.

(2) Osnovica za utvrđivanje nagrade iz stavka 1. ovoga članka je iznos koji će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima.

Prema čl.13. Uredbe osnovica za obračun nagrade nije unovčenje stečajne mase prema čl.7. Uredbe već iznos koji će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima po čl.13..

Stoga stečajni upravitelj Maksimović protuzakonito određuje Sam sebi nagradu koja nije u skladu s Uredbom, pa je i to razlog za njegovo razrješenje.

VIII. U pogledu opetovanog ne sazivanja skupštine društva

Sud je donio odluku kojom nije sazvaio skupštinu društva na prijedlog skupštine vjerovnika već je odluku ostavio za kasnije nakon pravomoćnosti rješenja o razrješenju stečajnog upravitelja.

Ovakva mogućnost nije predviđena odredbama SZ-a, pa se ima smatrati da je ovakvom odlukom odbijeno sazivanje skupštine društva.

Obzirom da nema razloga da se ne sazove skupština društva, sud je svojom odlukom onemogućio vjerovnike da biraju stečajnog upravitelja, te im je ostavio kao stečajnog upravitelja osobu koja po mišljenju vjerovnika poduzima radnje protivno interesima vjerovnika. Dakle, odlukom suda stečajni upravitelj je protivno volji skupštine vjerovnika ostao stečajni upravitelj, te posljedica je da isti i dalje poduzima radnje u

ovome postupku protivno interesima skupštine vjerovnika iako mu izvješće o radu nije prihvaćeno???

Stoga je sud morao prihvatiti prijedlog za sazivanje skupštine društva kako bi hitno omogućio vjerovnicima da biraju stečajnog upravitelja.

IX. Slijedom navedenog, jedini stečajni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu da u svojoj žalbi, razriješi stečajnog upravitelja, ispravi stečajnu tablicu na način da se Hrvoju Rendulić prizna i razlučno pravo koje je preuzeo, te da odredi privremenu zabranu prodaje nekretnine dužnika.

Također se moli Visoki trgovački sud da uputi sudu prvog stupnja jasnu uputu da se ne oglašuje više na prijedloge za sazivanje skupštine društva.

Hrvoje Rendulić
kojeg zastupa Alan Muraj,
odvjetnik

U Zagrebu, 29.04.21 godine

